

[Malchau.]

Kapitel 14 handler om Baandlæggelse ved Testamente, og dette Afsnit i Lovforslaget afviger i væsentlig Grad fra Kommissionens Udkast, idet Kommissionen foreslog en betydelig Ændring af den Praksis, der har udviklet sig efter Arveforordningens § 28. Kommissionen mente, at Betingelsen for Baandlæggelse af en Tvangsarv skulde være, at Arveladeren skønner, at Livsarvingen vil være mindre skikket til at raade over Arven, eller at Arvingens Raaden vil medføre Fare for uforsvarligt Forbrug af Formuen. Afgørelse om eventuel Ophævelse af Baandlæggelsen træffes af Skifteretten. Jeg mener ogsaa, at Lovforslagets Regler om, at Baandlæggelse kan finde Sted, naar Arveladeren finder dette stemmende med Arvingens Tarv, er heldigere; ligeledes, at Tilside sættelse af Baandlæggelsen skal kunne besluttes af Justitsministeriet, dersom Arvingen godtgør at være fuldt ud i Stand til selv at raade over Arven. Ophævelse af Baandlæggelsen kan dog ikke ske, før Arvingen er fyldt 25 Aar.

§ 87 siger, at „ved Testamente kan Ejendele ikke tillægges flere ved Testators Død ufødte Personer efter hinanden“. Hermed sættes der en Bom for Adgang til at oprette Pengefideikommissar, ligesom det efter Grundlovens § 91 er forbudt i Danmark at oprette noget Len, Stamhus eller Fideikommissgods. Den højtærede Justitsminister nævnte i sin Forelæggelsestale, at denne Bestemmelse naturligvis kun tager Sigte paa at hindre fremtidig Oprettelse af Fideikommissar, men derimod ikke tager Stilling til allerede bestaaende, hvilket Spørgsmaal vel har været overvejet. Efter min Mening kunde Grundlovens § 91 nok trænge til en Tydeliggørelse, og dette vil maaske være en Opgave for den nu siddende Forfatningskommission. I hvert Fald er der ingen Tvivl om, at dette er et Spørgsmaal af vidtrækkende Betydning og sikkert ogsaa af ikke ringe Interesse.

Jeg kan tiltræde Bestemmelsen i § 89 om Ret for Justitsministeriet, den saakaldte Permutationsret, til i visse Tilfælde at tillade saadanne mindre væsentlige Afgivelser fra Testamentet, som ikke ændrer Testationens Formaal og Karakter.

Hvad angaar de særlige Regler for Landbrugsejendomme, fremgaar det af Lovforslaget, at de hidtidige Bestemmelser med Hensyn til Oprettelse af Testamente ønskes bibeholdt, medens Kommissionens Udkast foreslog helt nye, fra de nugældende meget afvigende Regler. Land- og Skovbrugsorganisationerne har paa Foranledning af Ju-

stitsministeriet gennem Landbrugsministeriet udtalt sig herom, og disse Organisationer har stillet sig meget kritisk over for Kommissionens Forslag. De samvirkende Landboforeninger har endog bestemt modsat sig Gennemførelsen af de foreslaede Regler, medens de øvrige Organisationer har givet Udtryk for i hvert Fald ikke ringe Betænkelighed ved den af Kommissionen foreslaede Nyordning. Jeg er ikke i Stand til paa staaende Fod at tage endelig Stilling til hele dette Spørgsmaal, det maa vi nærmere drøfte i Udvalget, men de interesserede Organisationers Standpunkt har ikke kunnet undlade at gøre et vist Indtryk paa mig.

Saa vil jeg i øvrigt gerne til Slut sige, at noget af det efter min Mening bedste ved dette Lovforslag er en Ting, der slet ikke findes i Forslaget. Jeg hørte med stor Interesse den højtærede Justitsminister i sin Forelæggelsestale omtale Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Arvefond, saaledes som vi tidligere har haft den her i Landet, og saaledes som den nu er indført i Sverige ved den nye Arvelov; i denne Fond skulde indgaa de Beløb, der nu som herreløst Gods tilfalder Statskassen, fordi der ingen Arvinger er efter Lov eller Testamente. Dersom Resultatet blev, at Midlerne i en saadan Fond anvendtes til saadanne Formaal, som Staten ellers paa anden Maade støttede eller vilde støtte, vilde der ikke være opnaaet meget derved, men dersom Midlerne anvendtes — det antydedes ogsaa af Ministeren — f. Eks. til Understøttelse til værdigt trængende unge til Studier eller Uddannelse, vilde Oprettelsen af en saadan Arvefond være al Overvejelse værd, og jeg har i hvert Fald for mit Vedkommende en venlig Forhaandsindstilling hertil.

Jeg skal med disse Bemærkninger tilsige mit Partis fortsatte velvillige Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Hvad angaar det andet Forslag, vi behandler, Forslag om Ændring i Skifteloven, finder jeg ingen Anledning til for nærværende at knytte yderligere Bemærkninger til det, der allerede er sagt om dette Forslag, men ogsaa for dette Forslags Vedkommende vil vi fra konservativ Side medvirke til en hurtig Gennemførelse.

Lannung: Jeg skal tage Skifteloven først. Vi kan tiltræde de foreslaede Ændringer. Det gælder Fortrinsretten ved Ting, der er af Erindringsværdi for en Slægt, og principielt den nye Bestemmelse om Ægtefællens Skiftfordel. Om Grænsen netop skal være de foreslaede 3 000 Kr., som